

Anem al teatre!

"Possiblement són moltes les causes de la davallada de públic que m'ha semblat percebre, especialment al teatre de Blanes"

Ha començat una nova temporada teatral a Blanes i Lloret. Un any més, el Teatre de la Costa Brava Sud ha endegat una programació amb nombroses i variades propostes. Teatre, música, dansa, clown... Una programació que es reparteix entre les instal·lacions dels dos municipis. Però que, pel que s'ha vist en els primers espectacles programats, ha tingut un seguiment de públic diferent a un lloc i a un altre. Si bé a Lloret es va aplegar un nombre remarcable d'espectadors per veure l'emotiu espectacle Solituds de la companyia basca Kulunka Teatro, a Blanes La banda del Teflón de Cascai Teatre va atraure molt poca gent.

Tampoc hi va haver l'entrada que es mereixen el cantant blanenc Isaac Ulam i el prestigiós i blanenc Cor Sota Palau en la presentació del nou disc de l'Isaac.

Possiblement són moltes i diverses les causes de la davallada de públic que, almenys de manera subjectiva m'ha semblat percebre, especialment al teatre de Blanes. Durant la tardor, no només s'ha de competir amb la programació barcelonina, sinó que molts afeccionats reserven una part del seu pressupost de lleure i cultura per a algunes de les nombroses propostes de Temporada Alta. És de sobres coneguda la meua afecció pel món de l'espectacle en general. I per això, em dol enormement que tot i el públic potencial que sumen Blanes i Lloret, els espectadors no es mobilitzin en major nombre. Cal fer-ne una anàlisi. Potser un diagnòstic. I, sobretot, estratègies per atraure tota aquella gent que no fa gaires anys omplia, i sovint, el Teatre de Blanes.

He fet una minienquesta, d'aquelles d'estar per casa! Preguntant a amics i coneguts sobre el tema. Almenys pel que fa a Blanes, molts han coincidit a dir-me que no han vists això o allò perquè no s'havien assabentat del que es fa o es programa! Que la informació no els arriba amb prou fluïdesa. Tinc diferents idees sobre estratègies que es podrien desenvolupar per canviar la dinàmica. Algunes, potser un pel barroeres i/o antiquades, com la que utilitzen els circs anunciant-se, pels carrers, amb la megafonia a tot drap. Sigui com sigui, cal fer arribar més bé i de manera més atractiva la programació a la gent. Si tot i així, el públic no ve, caldrà anar a buscar-lo. I quan vingui, sobretot, seduir-lo perquè repeteixi!

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/10/30/anem-al-teatre/811998.html?utm_source=rss